

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 166
din 03.04.2013

Dosar nr: 3/2013

Petiția nr: 18/03.01.2013

Petent: P M C

Reclamați: Universitatea din Craiova, P R

Obiect: concediere de către primul reclamat, fiind acuzat de plagiat; soluționarea cauzei în instanță în favoarea primului reclamat de către cel de-al doilea reclamat

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

I.1.1. P M C,

I. 2. Numele și sediul reclamatului

1.2.1. Universitatea din Craiova

1.2.2. P R

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul consideră discriminatorie concedierea de către primul reclamat, fiind acuzat de plagiat, și soluționarea cauzei în instanță în favoarea primului reclamat de către cel de-al doilea reclamat, care are calitate de judecător.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, cu modificările și completările

ulterioare, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Părțile (petentul și primul reclamat) au fost citate pentru data de 19.02.2013 (filele 54-55 din dosar) la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.). Cu ocazia citării au fost invocate două excepții: excepția de necompetență materială privind interpretarea și aplicarea legilor și excepția de necompetență materială privind răspunderea judecătorului.

3.3. La audierile din data de 19.02.2013 părțile nu s-au prezentat.

3.4. Prin **Adresa nr. 1334/20.02.2013** petentului punctul de vedere depus de primul reclamat și au fost solicitate concluzii scise (fila 71 din dosar).

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Petentul, prin petiția înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 18/03.01.2013** (filele 1-5 din dosar), arată următoarele:

- a fost concediat de primul reclamat, fiind acuzat de plagiat;
- a atacat această decizie în instanță, însă a doua reclamată, în calitate de judecător, a soluționat cauza în favoarea primului reclamat.

Depune înscrisuri (filele 6-53 din dosar).

4.1.2. Petentul, prin adresa înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 892/14.02.2013** (filele 63, 65 din dosar), arată că a făcut demersuri la Consiliul Superior al Magistraturii, dar fără rezultat.

Depune înscrisuri (filele 64, 66-70 din dosar).

4.2. Susținerile reclamaților

4.2.1. Primul reclamat, prin **Adresa nr. 808/04.02.2013**, înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 777/11.02.2013** (filele 56-57) arată că s-a constatat existența abaterii grave, cea a plagiatului, astfel desfacerea contractului de muncă nu a fost abuzivă.

Depune înscrisuri (filele 58-62 din dosar).

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul director constată că petentul a fost concediat de primul reclamat, iar a doua reclamată, în calitate de judecătoare, a fost președinta unui complet de judecată care a soluționat o cauză în defavoarea petentului.

5.2. Au fost invocate din oficiu două excepții: excepția de necompetență materială privind interpretarea și aplicarea legilor și excepția de necompetență materială privind răspunderea judecătorului.

5.3. Colegiul director admite excepția de necompetență materială privind interpretarea și aplicarea legilor, arătând că nu poate analiza dacă petentul a plagiat sau nu, întrucât ar trebui să recurgă la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, ceea ce este atributul suveran al instanțelor de judecată în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări realizându-se prin exercitarea căilor de atac.

5.4. Colegiul director admite și excepția de necompetență materială privind răspunderea judecătorului pentru o decizie în fața C.N.C.D., pe considerentul că C.N.C.D. este o autoritate administrativ juridicțională care, în conformitate cu principiul separației puterilor în stat, nu poate avea nicio ingerință în activitatea puterii judecătorești. Consiliul Superior al Magistraturii are competența de a analiza activitatea magistraților.

5.5. Art. 2 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000** prevede următoarele: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

5.6. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

5.7. În conformitate cu jurisprudența CEDO în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă *„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”*. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

5.8. Colegiul director constată că desfacerea contractului de muncă a fost motivat de acuzația de plagiat, și nu datorită unui criteriu cum sunt cele stabilite prin art. 2. alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000**, iar desfacerea unui contract de muncă al cadrului didactic care a plagiat este justificat, în consecință fapta arătată de petent nu reprezintă discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admite excepția de necompetență materială privind interpretarea și aplicarea legilor, doar instanțele de judecată având o astfel de competență;
2. Admite excepția de necompetență materială privind reclamata judecătorească, doar Consiliul Superior al Magistraturii având competența de a analiza activitatea magistraților;
3. Desfacerea contractului de muncă pe motivul plagiatului nu reprezintă discriminare conform art. 2. alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000**;
4. Clasarea dosarului;
5. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI TEODORA – Membru

CAZACU IOANA LIANA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE VASILE-ALEXANDRU – Membru

Data redactării: 04.04.2013

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit ***O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ***, constituie de drept titlu executoriu.

Red.: H I